

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ
 پس کیست ستمکارتر از آنکه دروغ بپرند بر خدا و تکذیب کند سخن راست را

إِذْ جَاءَهُمُ الْبَاسُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۚ وَالَّذِي
 چون به او برسد؟ آیا نیست در دوزخ جایگاهی برای کافران (۲۲) و کسی که

جَاءَهُ بِالْصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۚ
 بیاورد گفتار راست را و تصدیق کند آن را آنان همان پروايشگان اند (۲۳)

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ۚ
 برای ایشان است آنچه خواهند نزد پروردگارشان این است پاداش نیکوکاران (۲۴)

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمُ أَجْرَهُمُ
 تا سرانجام بزداید الله از ایشان بدترین کاری که کرده اند و پاداش بدهد به ایشان مزد ایشان را

يَا حَسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ
 یا نیکوترین کاری که می کردند آیا نیست الله بستانه

عَبْدَهُ ۚ وَنُحَوِّثُكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ وَمَنْ يُضِلَّ
 بنده خود؟ و می ترساند تو را به کسانی که غیر اویند و هر که را گمراه کند

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۚ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ ۚ
 الله پس نیست برای او هیچ هدایت کننده ای و هر که را هدایت کند (الله) پس نیست برای او هیچ گمراه کننده ای

أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ۚ وَلَٰئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
 آیا نیست الله پیروزمند انتقام گیرنده (۲۷) و اگر بپرسی از ایشان که چه کسی آفریده است

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
 آسمان ها و زمین را؟ البته گویند الله بگو پس به من خبر دهید چیزهایی را که می خوانید

مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ
 جز اگر بخواهد به من الله اگر بخواهد به من الله زبانی را آیا آنان برطرف کننده زبان او هستند؟

أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ ۚ قُلْ حَسْبِيَ
 یا اگر بخواهد الله به من رحمتی را آیا آنان بازدارند گنان رحمت او هستند بگو کفایت است برای من

اللَّهُ ۚ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۚ قُلْ يَنْقُومِ الْعَمَلُ
 الله بر او توکل می کنند توکل کنندگان (۳۸) بگو ای قوم من عمل کنید

عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ
 بر روش و منشی خویش همانا من نیز عمل کننده ام پس زود بدانید (۳۹)

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۚ
 کیست که بیاید بر او عذابی که رسوا کند او را و فروداید بر وی عذابی پایدار (۴۰)

إِنَّا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ

همگاماً فرود آوردیم بر تو این کتاب را برای همه مردمان به حق پس هر که هدایت یافت

فَلَطْفٍ لَهُ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ بِإِشْقَارٍ

برای خودش است و هر که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه می شود به دلیل خود و نیستی تو بر ایشان

بِوَكِيلٍ ﴿١١﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي

گمارده (تا به هدایتش واداری) ﴿۱۱﴾ اله می گیرد (می ستاند) جان ها را هنگام مرگ شان و چنان گشتی که

لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمِمْكَ الْآلِي قَضَوْنَ عَلَيْهَا الْمَوْتَ

نمرده اند در خوابشان (می گیرد) پس نگه می دارد آن جانی را که حکم کرده است بر او مرگ را

وَيُرْسِلُ الْآخِرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

و رها می کند آن دیگر را تا سرآمدی معین به درستی که در این نشانه هایی است

لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٢﴾ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ

برای قومی که می اندیشند ﴿۱۲﴾ آیا گرفته اند جز اله شفاعت کنندگانی را

قُلْ أُولَٰئِكَ كَانُوا لَآ يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾

بگو و آیا اگر چه در اختیار نتوانسته باشند چیزی را و خرد هم نورزند ﴿۱۳﴾

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ

بگو (اِنَّ اله است) شفاعت همگی برای اوست فرمانروایی آسمان ها و زمین پس

إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٤﴾ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ بِهِ يَگَانِكِي وَحْدَهُ أَشْمَازَتْ

به سوی او برگردانده می شوید ﴿۱۴﴾ و چون یاد شود اله به یگانگی متعجب می گردند

قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ

دل های آنان که ایمان ندارند به آخرت و چون یاد شوند آن کسانی که

مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ لِلَّهِ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ

جز بویند آنگاه آنها شادمانی می کنند ﴿۱۵﴾ بگو بار اله آفریننده آسمان ها

وَالْأَرْضِ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ

و زمین داننده نهان و آشکارا تویی که داری می کنی میان بندگانت

فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا

در آنچه که ایشان در آن اختلاف می کردند ﴿۱۶﴾ و اگر باشد برای آنان که ستم کرده اند

مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۖ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ

آنچه در زمین است همگی و مانند آن به هم بامش قطعاً فیه می دهند آن را (اگر ایمان به انداز سختی علی

بِیَوْمِ الْقِيَامَةِ وَيَبْدَأُ لَهُمْ مِنْ مَّا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿١٧﴾

در روز رستاخیز و ظاهر شود برای آنان از سوی اله آنچه که گمان آن را نمی کردند ﴿۱۷﴾

وَيَذَا لَكُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
والتکلیف شود برای آنها بدی های آنچه کرده بودند و احاطه کند آنان را آن اعمالی که بدان

يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۱۸﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَاَنَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلَتْهُ
ریشخند می کردند ﴿۱۸﴾ پس چون برسد انسان را گزند می خواند ما را آنگاه چون آرزای داریم به تو

نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِن
نعمتی را از طرف خود گوید جز این نیست که نفع شدت به من این بنابر نقش که در من است (نه) بلکه این نعمت از آزمایشی است ولیکن

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۹﴾ قَالِمَا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ
بیشتر آنان نمی دانند ﴿۱۹﴾ هر آنچه گفتند آن اسحر را آنان که پیش از ایشان بودند ولی دفع نکرد

عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۲۰﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
از ایشان (عقاب را) آنچه را که کسب می کردند ﴿۲۰﴾ پس رسید به آنان بدی های آنچه کسب کردند

وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
و آنان که ستم کردند از اینان خواهد رسید به ایشان بدی های آنچه که کسب کرده اند

وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿۲۱﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
و نیست ایشان عاجز کنندگان از خدا ﴿۲۱﴾ و آیا ندانستند که الله می گشاید روزی را

لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ﴿۲۲﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۲۳﴾
برای هر که خواهد و تنگ می کردند برای هر که خواهد همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که ایمان دارند ﴿۲۳﴾

قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن
بگو ای بندگان من آنان که زیاده روی کرده اند (در گناه) به زمان خود نا امید مشوید از

رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
رحمت الله همانا الله می آمرزد گناهان را همگی همانا دوست آن آمرزگار مهربان

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ ﴿۲۴﴾ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ
و برگردید به سوی پروردگارانتان ﴿۲۴﴾ و فرمان برید او را پیش از آنکه بیاید به شما

الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُصْرَفُونَ ﴿۲۵﴾ وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ
آن عذاب (موعود) آنگاه باری نخواهد شد ﴿۲۵﴾ و پیروی کنید از نیکوترین چیزی که نازل شده است

إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ ﴿۲۶﴾ مَن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
به سوی شما از جانب پروردگارانتان ﴿۲۶﴾ پیش از آنکه بیاید شما را عذاب

بَعَثَ وَأَنشُرَ لَا تُشْعِرُونَ ﴿۲۷﴾ أَن تَقُولَ نَفْسٌ بِأُحْصِرَنَّ
ناگهان در حالی که شما خبردار نباشید ﴿۲۷﴾ این را بگویند هر کس ای درینا

عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ ﴿۲۸﴾ وَإِن كُنتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿۲۹﴾
بر آنچه کوتاهی کردم در حق الله و هر آنچه بودم از مسخره کنندگان ﴿۲۹﴾

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿۵۷﴾
یا گوید اگر **اللّٰه** هدایت می کرد مرا البته می بودم از پروا پیشگان

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۸﴾
یا گوید وقتی که بیند عذاب را کاش مرا برگشتنی باشد [به دنیا] تا شوم

مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۸﴾ بَلَىٰ قَدْ جَاءَ تِلْكَ آيَاتِي مِنْ رَبِّكَ فَكَذَّبَتْ بِهَا
از نیکوکاران لری به تحقیق آمد برای تو آیات من پس تکذیب کردی آنها را

وَأَسْتَكَبرَتْ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۵۹﴾ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
و تکبر نمودی و شدی از کافران و در روز رستاخیز

تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي
می بینی آنان را که دروغ گفتند بر **اللّٰه** روی هاشان سیاه است آیا نیست در

جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۶۰﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا
دوزخ جایگاهی برای متکبران و نجات دهد **اللّٰه** آنان را که پروا داشته اند

بِمَغَارَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۶۱﴾
به سوی کفلی شل نرسد به ایشان بدی و نه ایشان اندوهگین شوند **اللّٰه**

خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۶۲﴾ لَهُ مَقَالِيدُ
آفریننده هر چیزی است **و هو** بر هر چیزی نگهبان است تنها برای اوست کلیدهای

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ
آسمان ها و زمین و آنان که کفر ورزیدند به آیات **اللّٰه** آنان

هُمْ الْخَاسِرُونَ ﴿۶۳﴾ قُلْ أَغْفِرُ **اللّٰه** تَأْمُرُونِي أَنْعَبُدَ إِلَٰهًا
همان زیان کاران اند بگو آیا جز **اللّٰه** فرمان می دهید مرا پرستم ای

الْجَاهِلُونَ ﴿۶۴﴾ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ
ناظران و به تحقیق وحی شده است به تو و به آنان که پیش از تو بودند که اگر

أَشْرَكَتَ لِيَحْبِطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۶۵﴾ بَلَىٰ
شرک بورزی البته تباه شود عمل تو و هر آینه شوی از زیان کاران بلکه **اللّٰه** را

فَأَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۶۶﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ
پرستش کن و باش از شکر گزاران و لو ج متهازند **اللّٰه** را سزاوار لوجهش

وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ
در حالی که زمین همگی [در] قبضه [قدرت] اوست در روز رستاخیز و آسمان ها

مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ﴿۶۷﴾ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶۸﴾
بیچیده در دست اوست پاک است او و برتر است از آنچه شرک آوا می سازند

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
و دمیده شود در صور پس می میرد هر که در آسمان ها و هر که در زمین است

إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ
مگر آنکه خواهد الله پس دمیده شود در آن بار دیگر پس به ناله ایشان ایستادگان اند می نگرند از هر طرف

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَتِ
و روشن شود زمین به نور پروردگارش و نهاده شود نامه اعمال و آورده شوند

بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
و گواهان و ناوری شود میان ایشان به حق و آنان مورد ستم قرار نگیرند

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ
و تمام داده شود به هر کسی جزای آنچه کرده است و او الله ظاهر است به آنچه می کند

وَصِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا
و رانده می شوند کسانی که کفر ورزیدند به سوی دوزخ گروه گروه تا چون بیایند نزد آن [دوزخ]

فَتَحَّتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
گشوده شود درهای آن و گویند به آنان نگهبانان آن [دوزخ] آیا نیامده بودند نزد شما فرستادگانی از جنس شما

يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُم ۚ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
که بخوانند بر شما آیات پروردگارتان را و بیم دهند شما را از دیدار این روز

هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنْ نَّزَّلُوا غَاشِقَةً ۖ عَلَى الْكَافِرِينَ
شما گویند آری ولیکن سزلوار گشته است سخن عذاب بر کافران

فَقِيلَ أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ فَبِئْسَ مَثْوًى
گفته شود درآید به دروازه های دوزخ جاودانه در آن پس بد است جایگاه

الْمُتَكَبِّرِينَ ۚ وَصِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ ۚ إِلَىٰ
متکبران و رانده شوند آنان که پروردگار خود را می ترسند

الْجَنَّةِ زُمَرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
بهشت گروه گروه تا چون بیایند نزد آن [بهشت] درحالی که گشوده شده است دروازه های آن و گویند به ایشان

خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ
نگهبانان آن [بهشت] سلام بر شما خوش باشید پس درآید در آن جاودانه

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ
و گویند ستایش از الله است که راست گردانید بر ما وعده خود را و به میراث داد ما را این سرزمین

نَبَوًى ۚ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۚ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ
جای می گیریم از بهشت هر جا که بخواهیم پس نیکو است پاداش عمل کنندگان

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
و می بینی فرشتگان را حلقه زده اند به اطراف عرش تسبیح می کنند یا ستایش
رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۷۵
پروردگار خود و داوری شود میان آنها به حق و گفته شود ستایش تو ان الله پروردگار جهانیان است ۷۵

آیات
۸۵

سوره غافر

آیات
۴۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمْدٌ ۱ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۲ غَافِرٌ
حدا میم ۱ فرو فرستادن این کتاب از سوی الله پیروزمند داناست ۲ غافرها
الَّذِينَ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
کنند و پذیرنده بازگشت توبه سخت کفر دارای بخشش نیست الهی جز او
إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۳ مَا يُجَدِّلُ فِي مَا يَكُنْ اللَّهُ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
به سوی اوست بازگشت ۳ مشر نمی کنند در آیات الله مگر کسانی که کفر ورزیدند

فَلَا يَغْرُرُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْأَلْبَدِ ۴ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
هم قریب ندهد تو را آمد و رفت شان در سرزمین ها ۴ تکذیب کردند پیش از ایشان قوم
نُوحٍ وَالْأَحْزَابِ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ
نوح و گروه های دیگر پس از ایشان و قصد کردند هر امتی به پیامبر خود
لِيَاخُذُوهُ وَجَعَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ ۵ فَأَخَذْتَهُمْ
که بگیرند او را و ستیز کردند به ناروا ۵ تا از بین ببرند با آن حق را پس گرفتم ایشان را که کفر

فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۶ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى
پس چگونه بود کیفر من ۶ و این چنین سزاوار گشت سخن پروردگار تو بر
الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۷ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ
کسانی که کفر ورزیدند که ایشان اهل دوزخ اند ۷ آنان که برمی دارند عرش را

وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ
و آنان که پیرامون آن اند به پاکی می ستایند یا ستایش پروردگار خود و ایمان دارند به او و آمرزش می خواهند
لِلَّذِينَ ءَامَنُوا ۸ وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا
برای کسانی که ایمان آورده اند ۸ گنجد ای هر چیزی را به رحمت و علم

فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۹
پس بامرز آنان را که توبه کردند و پیروی نموده اند از راه تو و نگهدار ایشان را از عذاب دوزخ ۹

سوره
غافر
۴۰

رَبَّنَا

وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
 ایها پروردگار ما داخل گردان ایشان را در باغ های ماندگاری که وعده داده ای به ایشان و نیز هر که شایسته باشد

مِنْ آبَائِهِمْ وَآزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 از پدران شان و همسران شان و فرزندان شان همانا تویی آن پرورمند

الْحَكِيمُ ۝۸ وَفِيهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ
 سنجیده کار ۸ و نگهدار ایشان را از بدی ها و هر که را تو نگهداری کنی از بدی ها

يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝۹
 در این روز به تحقیق رحم کردی به او و آن و همان کمالی بزرگ است ۹ همانا

الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ
 آنان که کفر ورزیدند ندا شوند که همانا خشم الله بزرگ تر است از خشم شما

أَنْفُسِكُمْ إِذْ مُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ۝۱۰
 بر خودتان زیرا که خوانده می شدید به سوی ایمان پس کفر می ورزیدید ۱۰

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَتُنَبِّئُنَا وَأَحْيِتُنَا أَتُنَبِّئُنَا فَاَعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا
 گویند ایها پروردگار ما بپذیرانند ما را دوبار و زنده گردانیدی ما را دوبار پس اقرار کردیم به گناهان خود

فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ۝۱۱ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ
 پس آیا هست به سوی بیرون آمدن هیچ راهی؟ ۱۱ این است که چون خوانده می شد

اللَّهُ وَخَذَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ
 الله به یگانه گویی انکار می کردید و چون شرک ورزیده شود به او باور می کنید اکنون دلوری ۱۱ الله است

الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ۝۱۲ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ
 آن بلند مرتبه بزرگ ۱۲ اوست آن که می نماید به شما نشانه های خود را و فرو می فرستد

لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا مَنْ يُلَیْسُ ۝۱۳
 برای شما از آسمان روزی را و پند نمی گیرد مگر آنکه بر می گردد به سوی الله ۱۳

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝۱۴
 پس بخوانید الله را در حالی که خالص کنندگانی باشید برای او عبادت را اگرچه کافران خوش ندارند ۱۴

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
 بلند مرتبه درجات صاحب عرش القاء می کند وحی (بر حلقه) از فرمان خود را بر هر که

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ يُنْذِرُ يَوْمَ التَّلَاقِ ۝۱۵ يَوْمَ هُمْ بَرْزُورٌ لَا يَخْفَى
 خواهد از بندگان خود تا بیم دهانم از روز به هم رسیدن ۱۵ روزی که ایشان آشکار شوند پوشیده نباشد

عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَقٌّ لِمَنْ أَلَمَلَكُ الْيَوْمَ اللَّهُ الْوَحِيدَ الْقَهَّارَ ۝۱۶
 بر الله از ایشان چیزی (الله فرماید) آن کیست فرمانروایی امروز ۱۶ یگانه الله پس چیره است ۱۶

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّكَ
 امروز جزا داده می شود هر کسی در برابر آنچه کرده است هیچ ستمی نیست امروز همانا

اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذْ
 الله تند شمار است ﴿۱۷﴾ و بیم ده به ایشان روز ترزین روز نزدیک آنگاه که دل ها

لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظِيمٍ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ وَلَا شَفِيعَ
 برسد به گلوها در حلقی که فروبرند گُل چشم بلند نیست ستمکاران را هیچ دوستی و نه هیچ شفاعت گری

يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾
 که سخن گو پذیرفته شود ﴿۱۸﴾ می دانند خائن را و آنچه را که پنهان می دارند سینه ها ﴿۱۹﴾

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ
 و الله حکم می کند به حق و کسانی که می خوانند جز او را داور می نمی کنند

بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي
 به چیزی همانا الله همان شنوای بیناست ﴿۲۰﴾ آیا گردش نکرده اند در

الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ
 زمین تا بنگرند که چگونه شد سرانجام آنان که بودند پیش از ایشان

كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
 بودند آنان نیرومندتر از ایشان و پراثر تر در زمین پس گرفت آنان را الله

يَذُوقُهُمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 به سبب گناهانشان و نیست برای ایشان از جانب الله هیچ نگهدارنده ای ﴿۲۱﴾ این عذاب به سبب آن است که

كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمُ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُمْ
 می آوردند برای شان پیغمبرانشان نشانه های روشن را پس کفر ورزیدند آنکه گرفتار کرد آنان را الله همانا تو الله

قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا
 نیرومند سخت کیفر است ﴿۲۲﴾ و به تحقیق فرستادیم موسی را با نشانه های خودمان

وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ
 و دلیلی روشن ﴿۲۳﴾ به سوی فرعون و هامان و قارون

فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ
 پس گفتند جادوگری دروغ پرور است ﴿۲۴﴾ پس چون آورد برای آنها حق را که

عِنْدَنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
 نزد ما گفتند بکشید پسران آنان را که ایمان آوردند با او و زنده گذارید

نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾
 زنانشان را و نیست ترفند کافران مگر در گمراهی ﴿۲۵﴾

به سبب
 حزب
 ۲۷

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ^{۱۶} إِنِّي أَخَافُ

و گفت فرعون بکنلید مرا تا بکشیم موسی را و لوی بخواند پروردگارش را و اللهیم بکنجه برای من و رسالت بران من می ترسم

أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ^{۱۷}

از آنکه دگرگون کند دین شما را یا پدید آورد در زمین فساد را

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ ^{۱۸} بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ

و گفت موسی همانا من پناه بدم به پروردگارم و پروردگار شما از هر متکبری

لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ^{۱۹} وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ

که ایمان نمی آورد به روز حساب و گفت مردی مؤمن از خاندان

فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّي ^{۲۰}

فرعون که پنهان می داشت ایمان خود را آیا می کشید مردی را به سبب آنکه می گوید پروردگار من

اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا

الله است حال آنکه به تحقیق آورده است برای شما دلائل روشن را از پروردگارتان و اگر باشد دروغگوی

فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي

پس بر ضد اوست (نتیجه) دروغگویی نش و اگر باشد راستگو خواهد رسید به شما برخی از آنچه

يَعِدُّكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ^{۲۱} يَقَوْمِ

به شما وعده می دهد همانا الله هدایت نمی کند کسی را که لو سرفکار بزدل است ای قوم من

لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَبْصُرُكَ مِنْ

برای شماست فرمانروایی امروز درحالی که چیره اید در این سرزمین پس چه کسی ما را یاری دهد از

بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى

عذاب الله اگر بیاید بر شما ما گفت فرعون ارائه نمی کنم به شما مگر آنچه را که خود تشخیص می دهم

وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ^{۲۲} وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَنْقَوْمِ

و شما را هدایت نمی کنم مگر به راه راست و درست و گفت همان شخصی که ایمان آورده بود ای قوم من همانا من

أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ الْآخِزَاتِ ^{۲۳} مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ

می ترسم بر شما همانند روز (ملاکت) احزاب گذشته مانند شیوه قوم نوح

وَعَادِ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلَمًا لِلْعِبَادِ ^{۲۴}

و عاد و ثمود و آنان که پس از ایشان بودند و ایست الله که اراده کند ستمی را بر بندگان

وَيَنْقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ^{۲۵} يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ

و ای قوم من همانا من می ترسم بر شما از روز تنا کردن یکدیگر روزی که روی بگردانید پشت کنان

مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ^{۲۶}

نیست شما را از جالب الله هیچ نگهدارنده ای و هر که را گمراه سازد الله پس نیست برای او هیچ راهنمایی

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ

و هر آینه آورده بود برای شما یوسف پیش از این دلائل روشن را اما پیوسته در شک بودید

مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ اللَّهُ

از آنچه برای شما آورده بود آن را تا آنگاه که درگذشت گفتید هرگز نخواهد فرستاد الله

مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ هُوَ مُسْرِفٌ

پس از وی پیامبری را این چنین گمراه می کند الله هر که او اسرافکار

مُرْتَابٌ ﴿٣٦﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ

شک آورنده است ﴿۳۶﴾ آنان را که مجادله می کنند در آیات الله بدون هیچ دلیلی

أَنَّهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ

که برای آنها آمده باشد [جانشان] سخت ناپسند است نزد الله و نزد انانی که ایمان آورده اند این چنین

يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُّتَكَبِّرٍ جَبَّارٌ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ

مهر می نهد الله بر همه دل متکبر سرکشی ﴿۳۷﴾ و گفت فرعون

يَنهَمْنُنِ أَتَنِي لِيَ صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغَ الْأَسْبَابِ ﴿٣٨﴾ أَتَسْبَبُ

ای هامان بنا کن برای من کاهی بلند را شاید برسم به آن راه ها ﴿۳۸﴾ آتسبب

السَّمَوَاتِ فَأَطْلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا

آسمان ها پس بنگرم به الله موسی و هماغان می بنگرم موسی را دروغگوی

وَكَذَلِكَ زُينَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ

و این چنین آراسته شد برای فرعون عمل بد او و بازداشته شد از راه راست

وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٩﴾ وَقَالَ الَّذِي

و نیست ترفند فرعون مگر در تباهی ﴿۳۹﴾ و گفت آن که

ءَامَنَ يَنْقُومُ اتَّبِعُونِ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٤٠﴾

ایمان آورده بود ای قوم من پیروی کنید مرا تا رهمنون شوم شما را به راه راست و درست ﴿۴۰﴾

يَنْقُومُ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعَ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ

ای قوم من جز این نیست که این زندگانی دنیا اندک بهره ای است و هماغا سرای آخرت همان

دَارُ الْفَرَارِ ﴿٤١﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا

سرای پائیز است ﴿۴۱﴾ هر که کرد کار بدی پس کیفر دهنده نمی شود مگر همانند آن

وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنُوفٍ وَهُوَ مُؤْمِنٌ

و هر که کرد کاری شایسته مرد باشد یا زن درحالی که او مؤمن باشد

فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٢﴾

پس آنان داخل شوند در بهشت درحالی که روزی داده شوند در آن بدون حساب ﴿۴۲﴾

وَنَقُومَ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى التَّحَوُّ وَتَدْعُونِي إِلَى

وای قوم من چه سبب مرا که دعوت می کنم شما را به سوی تحاب و دعوت می کنید مرا به سوی

النَّارِ ۱۱ تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأَشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ

انسان بود می خوانید مرا به اینکه کفر ورزم به الله و شرک کنم به او چیزی را که نیست

لِي بِهِ عِثْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْحَرِيرِ الْعَمَرِ ۱۲ لَا جَرَمَ

مرا به آن عتسی و من می خوانم شما را به سوی آن بی پرواست امر کار به ناجرم

أَنَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ

ایچه مرا می خوانید به آن سبب نری و توان دعوتی در دین و نه در آخرت

وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُتَرَفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

همانا بازگشت ما به سوی الله است و نه درسی که اسرافکاران خود همدمان انش انوار اند

۱۳ فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَؤُصُّ أَمْرِي إِلَى

پس به رودی یاد می کنید آنچه را که می گویم برای شما و وامی گذارم کار خود را به

اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۱۴ فَوَقَّعَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ

الله همانا الله بینا به بدکاران است پس بگذاشت او را الله از بدی های

مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِثَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ۱۵ النَّارِ

نچه مکر کردند و فراگرفت خاندان فرعون را بدی عذاب همان انسی که

يَعْرِضُونَ عَلَيْهَا عُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا

عرصه می شود بر آن صبح و شام و روزی که برپا شود رستاخیز اکنه می شود داخل کنید

عَالِ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۱۶ وَإِذْ يَتَحَلَّجُونَ فِي

خاندان فرعون در سخت ترین عذاب و آنگاه چون با هم یگو یگو کنند در

النَّارِ فَيَقُولُ الضَّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا

نس پس گوید زبردستان به آنان که مکیور بودند همانا ما بودیم

لَكُمْ تَبَعًا قَهْلَ أَشَدُّ مُقْبَوًّا عَنَّا نَهِيْنَا مِنَ النَّارِ

برای شما پیرو پس ای ما دفع بخواید کرد از ما نهی می از انش انوار را

۱۷ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ

فرموده گوید آنان که مکیور ورزیدند همانا ما همگی در آن پس همسیم همانا الله

قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۱۸ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ

به محض دوری کرده است میان بدکاران و گوید آن که در انش اند به نگهبانان

جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ۱۹

دور بخواهید ای پروردگار ما ن گاهش دهد از ما یک روز از عذاب را

۲۰

قَالُوا

گویند

أَوَلَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُم

آیا نیاوردند برای شما

رُسُوكُمْ

پیامبران

بِالْبَيِّنَاتِ

دلایل روشن را

قَالُوا

گویند

بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا

آری گویند پس احوال بخوانید و بیست

وَمَا دُعَتُوا

و اما دعوت

الْكَاذِبِينَ

کاذبان

إِلَّا فِي صَدَلٍ

مگر در کدو

بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا

آری گویند پس احوال بخوانید و بیست

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا

همانا ما یاری می دهیم پیامبران خود

وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

و آنان را که یمن آورده اند در زندگانی دنیا

وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

و آنان را که یمن آورده اند در زندگانی دنیا

وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

و آنان را که یمن آورده اند در زندگانی دنیا

وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

و آنان را که یمن آورده اند در زندگانی دنیا

وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ

و در روزی که به پا می خیزند گواهان

وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ

و در روزی که به پا می خیزند گواهان

وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ

و در روزی که به پا می خیزند گواهان

وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ

و در روزی که به پا می خیزند گواهان

وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ

و در روزی که به پا می خیزند گواهان

وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

و برای آنان لعنت است و برای آنان آسب بد

وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

و برای آنان لعنت است و برای آنان آسب بد

وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

و برای آنان لعنت است و برای آنان آسب بد

وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

و برای آنان لعنت است و برای آنان آسب بد

وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

و برای آنان لعنت است و برای آنان آسب بد

وَأَوْزَانًا

و میزان

وَأَوْزَانًا

و میزان

وَأَوْزَانًا

و میزان

وَأَوْزَانًا

و میزان

وَأَوْزَانًا

و میزان

وَصَكْرًا

و پندی

وَصَكْرًا

و پندی

وَصَكْرًا

و پندی

وَصَكْرًا

و پندی

وَصَكْرًا

و پندی

وَأَسْتَغْفِرُ

و منورس بخواند

وَأَسْتَغْفِرُ

و منورس بخواند

وَأَسْتَغْفِرُ

و منورس بخواند

وَأَسْتَغْفِرُ

و منورس بخواند

وَأَسْتَغْفِرُ

و منورس بخواند

وَالْإِبْرَکَرِ

و صبحگاه

وَالْإِبْرَکَرِ

و صبحگاه

وَالْإِبْرَکَرِ

و صبحگاه

وَالْإِبْرَکَرِ

و صبحگاه

وَالْإِبْرَکَرِ

و صبحگاه

يَعْرِى سُلْطَانِ

بدون هیچ دلیلی

يَعْرِى سُلْطَانِ

بدون هیچ دلیلی

يَعْرِى سُلْطَانِ

بدون هیچ دلیلی

يَعْرِى سُلْطَانِ

بدون هیچ دلیلی

يَعْرِى سُلْطَانِ

بدون هیچ دلیلی

مَا هُمْ بِبَلِغِيهِ

همچنان بدن نخواهد رسید

مَا هُمْ بِبَلِغِيهِ

همچنان بدن نخواهد رسید

مَا هُمْ بِبَلِغِيهِ

همچنان بدن نخواهد رسید

مَا هُمْ بِبَلِغِيهِ

همچنان بدن نخواهد رسید

مَا هُمْ بِبَلِغِيهِ

همچنان بدن نخواهد رسید

الْبَصِيرِ

بصیر

الْبَصِيرِ

بصیر

الْبَصِيرِ

بصیر

الْبَصِيرِ

بصیر

الْبَصِيرِ

بصیر

حَلَقِ النَّاسِ

مردمان

حَلَقِ النَّاسِ

مردمان

حَلَقِ النَّاسِ

مردمان

حَلَقِ النَّاسِ

مردمان

حَلَقِ النَّاسِ

مردمان

وَمَا يَسْتَوِي

و برابر نیست

وَمَا يَسْتَوِي

و برابر نیست

وَمَا يَسْتَوِي

و برابر نیست

وَمَا يَسْتَوِي

و برابر نیست

وَمَا يَسْتَوِي

و برابر نیست

الْفَصْلِحَتِ

کارهای صایسته

الْفَصْلِحَتِ

کارهای صایسته

الْفَصْلِحَتِ

کارهای صایسته

الْفَصْلِحَتِ

کارهای صایسته

الْفَصْلِحَتِ

کارهای صایسته

إِنَّ السَّاعَةَ لَآيِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

همانا رسا خبر قطعا آمدنی است بیک هیچ تردیدی در و لیکن بیشتر مردمان

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۵۹﴾ وَقَالَ رُسُلُكُمْ وَرُسُلُكُمْ أَنْدَعُوْنِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ

ایمان می آورند و می فرماید پروردگار شما مرا بخوانید تا پاسخ دهم به شما

إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ

همانا آن کس که بکبر می کند از عبادت من به رودی داخل شود در دوزخ

دَاجِرِينَ ﴿۶۰﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْدَ لِيَسْكُوا

یا جور و ستم کننده ای خدا آنست که قرار داد برای شما صبر تا آرام یابید

فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ

در آن و روز روشن بخش صاحب همانا خدا در ی بخشش بزرگ بر مردمان است

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۶۱﴾ دَلِيلُكُمْ

ولیکن بیشتر مردمان شکر نمی کند پس است

اللَّهُ رُسُلُكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ

خدا پروردگار شما آفریننده هر چیزی بیک هیچ الهی مگر او پس به کج برگزیده می شوید

كَذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِنَا اللَّهُ يُنْكِرُونَ

این چنین برگرداننده می شود آنان که انکار می کردند

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ

خدا آنست که قرار داد برای شما زمین را و آسمان را

بَسَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ

بسی و صورت پردازی کرد شما را پس بیکو ساخت صورت های شما را و روزی داد شما از

الطَّيِّبَاتِ دَلِيلُكُمْ اللَّهُ رُسُلُكُمْ فَتَمَارَكُ اللَّهُ رَبُّ

چیزهای پاکیزه پس است خدا پروردگار شما پس پرست خدا پروردگار

الْعَالَمِينَ ﴿۶۲﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ

جهانهاست اوست زنده خدای بیک هیچ الهی مگر او پس بخوانید او را

مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۳﴾ قُلْ

خلانکه خلاص کند گنایان برای تو عبادت را ستایش برای خدا است که پروردگار جهانهاست بگو

إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي

همانا من نهی شدم از اینکه پرستم آنان را که شما می خوانید غیر از خدا نگاه که آمد مرا

الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأَمَرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۴﴾

دلائل روشن از پروردگار من دستور یافته ام که تسلیم شوم برای پروردگار جهانهاست

حرب ۲۸

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَرَابٍ ثُمَّ مِنْ طَعْمٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقٍ ثُمَّ

۱- آن که آفریده است شما را از خاک سپس از آب و سپس از خون به ای پس

يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا

سرو می ورد شما به صورت کودکی سپس از بدنی می نهد تا برسید به شد کمال خود سپس شوید

مُشِوَحاً وَمِنْكُمْ مَنْ يُنَوِّقُ مِنْ قَبْلِ وَلِتَبْلُغُوا أَجْلاً مُّسَمًّى

که سالان و برخی از شما چنانی گرفته می شود پس از آن برخی بر می خیزد تا برسید به انقضای معین

وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا

و باشد که شما خردمندی کنید ۶۷- او است که زنده می کند و می میراند پس چون

فَصَوْءٌ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ

حکم به کاری کند پس جرایب به است که گوید به او بوجد سو بی درنگ موجود می شود ۶۸- آلم تر ای کسانی که

كُذِّبُوا فِي عَايِنَتِ اللَّهِ أَنَّى يَصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا

محدوده می کنند تر بپاهای ۶۹- به کجا بر می گردانده می شوند ۶۹- آنان که تکذیب کردند

بِالْكِتَابِ وَمِمَّا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلًا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

این کتاب را و آنچه فرستادیم به آن پیامبران خود پس به رودی خود دان

إِذِ الْأَعْدَاءُ فِي أَغْفِفِهِمُ وَالسَّالِفِينَ يَسْتَحْبُونَ ﴿٧٠﴾

۷۰- آنگاه که طوفان ها افتاده باشد تر گریز های پس و رنجبرها اینر کشیده می شوند

فِي الْعَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧١﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَنْ

تر اب جوسان سپس تر آتش گذاخته شوند ۷۱- سپس گفته شود به پس کجاست

مَا كُنتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ

آنچه را یک می گویید ۷۲- در برابر الله گویند گم شده اند و بصر ما بلکه

نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٣﴾

می خواندیم پیش از این چیزی را این چنین ۷۳- گمراه می کند الله کافران

ذَلِكَ بِمَا كُنتُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٧٤﴾ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمِمَّا كُنتُمْ

این به سبب آن است که شادمانی می کردید تر و پس به سبب آنکه

تَفْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ أَذْهَبُوا أَتُوبَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِمَا

سرمی می کردید ۷۵- داخل شوید به دروازه های دوزخ خاویدین در آن پس بد است

مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَمَّا

جایگاه متکبران ۷۶- پس شکیب باش ای پند به حق و عده الله حق است پس اگر

تُرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفِّيكَ فَأَلَيْسَا يَرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾

معاذیم به تو برخی از آنچه وعده می دهیم به این کافران یا حال تو را بستانیم پس به سوی ما باز گرداننده شوند ۷۷-

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ

و نه بعضی فرستادیم پیامبرانی پیش از تو برخی را پیش از آنکه حکایت کردیم حال پس را

وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ

و برخی از آن که حکایت نکردیم و هیچ پیامبری را که بیاید

بِنَائِهِ إِلَّا يَأْذِنَ اللَّهُ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُصِّحَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ

نشانه ای را مگر نه ایی پس چون بیداد فرمان الله تلویحی بود به حق و ریا بیست

هَٰذَا لِكِ الْمُبْطِلُونَ

در اینجا ماطل گرایی

لِتَرْكَبُوا مِنهَا وَمَتَّأْكُلُونَ وَلَكُمْ فِيهَا

تا سوار شود و برخی از آنها را می خورد و برخی شمع است در آنها

مَنْفَعٌ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى

سودهای بسیار و تا برسید از آن به نیازی که در دل دارید و بر آنها و بر

الْعُلَى تَحْمِلُونَ وَتُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَآيَ عَائِلَةٍ

کسی را حمل می شود و می نماید الله به شما و می نماید الله به شما

اللَّهُ مُكْرِمُونَ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ

الله تمکین می کند پس گردش بکرده اند در می ناگردند که چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً

بود سرانجام کسانی که پیش از ایشان بودند بیشتر از ایشان و نیرومندتر

وَأَشَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

و پراکنده در زمین پس دفع نکرد عذاب را از ایشان آنچه به دست می آورد

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِمَا عِندَهُمْ

پس چون آمد برای آنها بامبرانشان دلائل روشن و خوشحال شدند به آنچه برداشته بود

مِنَ الْعِلْمِ وَخَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ فَلَمَّا

از دانش و فرو گرفت ایشان را آنچه از ریح می کردند باز چون

رَأَوْا بِأَسَاقًا قَالُوا أَمَّا بِأَسَاقًا وَحَدَّثُوا وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ

دیدند عذاب را گفتند ایما آوردیم نه الله نه یگانگی اس و کافر شدیم به آنچه که به او

مُشْرِكِينَ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بِأَسَاقًا سَتَ

شرک می وریدیم پس سودی نداشت برای آن ایمانشان و کسی که دیدند عذاب را

اللَّهُ أَلْقَىٰ قَدْ خَلَّتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هَٰذَا الْكَافِرُونَ

الله است که گذشته است در میان بندگانش و ریا دیدند کافران

سُورَةُ فَصَّلَتْ

۵۲

۴۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان مهربان

حَمْدٌ ۱ تَبْرِيْلٌ ۲ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۳ كِتَابٌ ۴ فَصَّلَتْ ۵

حدا مبداء ۱ درود برستاده ای نیست از احاطه الله ۲ مهر گستر ۳ کتابی است ۴ بیان شده است

عَايَتُهُ ۶ قُرْآنًا عَرَبِيًّا ۷ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۸ نَشِيرًا ۹ وَنَذِيرًا ۱۰ فَأَعْرَضَ ۱۱

بانی ۶ قرانی عربی کتاب برای قومی که می دانند ۷ بشارت دهنده ۸ و بیم دهنده ۹ پس عراض کردند

أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ ۱۲ لَا يَسْمَعُونَ ۱۳ وَقَالُوا ۱۴ قُلُوبُنَا فِي ۱۵ أَكِنَّةٍ ۱۶

بیشترشان ۱۲ پس بسان ۱۳ نمی سود ۱۴ و گفتند دل های ما در ۱۵ برونه هاست

يَعَا ۱۷ نَدْعُونَآ إِلَيْهِ ۱۸ وَفِي ۱۹ عَادِيْنَا ۲۰ وَقُرْ ۲۱ وَمِنْ بَيْنَا ۲۲ وَبَيْنِكَ ۲۳ حِجَابٌ ۲۴

ایضا ۱۷ می خوانی ما را به سوی آن و در ۱۸ کوس های ما گزائی است و منی ما ۱۹ و میان تو ۲۰ حائل است

فَاعْمَلْ ۲۵ إِنَّمَا ۲۶ عَمِلُونَ ۲۷ قُلْ ۲۸ إِنَّمَا ۲۹ أَنَا ۳۰ بَشَرٌ ۳۱ مِثْلُكُمْ ۳۲ يُوحَىٰ ۳۳ إِلَيَّ ۳۴

پس بکن کار خود ۲۵ همدا کندگان کم جویم ۲۶ بگو جبرایی نیست که من برون ۳۱ عاصه سمایم که وحی می شود به سوی من

أَنَّمَا ۳۵ إِلَهُكُمُ ۳۶ إِلَهُ وَاحِدٌ ۳۷ فَاسْتَقِيمُوا ۳۸ إِلَيْهِ ۳۹ وَأَسْتَغْفِرُكُمْ ۴۰ وَوَيْلٌ ۴۱

بیکه ۳۵ اله شما ۳۶ اله بگانه است ۳۷ پس استا روی وردید به سوی او ۳۸ و استغفار بخوهد کرد و وای

لِلْمُشْرِكِينَ ۴۲ ۶ لَا يُؤْتُونَ ۴۳ الزَّكَاةَ ۴۴ وَهُمْ ۴۵ بِالْآخِرَةِ ۴۶

بر مشرکان ۴۲ ۶ اس که ۴۳ نمی دهند ۴۴ زکات را ۴۵ و خود ۴۶ به آخرت

هُمْ ۴۷ كَافِرُونَ ۴۸ ۷ إِنَّ ۴۹ الَّذِينَ ۵۰ عَامُوا ۵۱ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۵۲ لَهُمْ ۵۳

همل کافران اند ۴۸ ۷ همان ۴۹ اس که ۵۰ ایمان وردید ۵۱ و کردند کارهای شایسته برای اس است

آخَرُ ۵۴ عِزٌّ ۵۵ مَمْنُونٌ ۵۶ قُلْ ۵۷ أَهْبِطْكُمْ ۵۸ لَنَكْفُرَنَّ ۵۹ بِالَّذِي ۶۰ خَلَقَ ۶۱

مردی ۵۴ پدیان ناپدید ۵۵ بگو ۵۶ آید شما ۵۷ چرا به کاف می سود ۵۸ به آن که ۵۹ افرید

الْأَرْضَ ۶۲ فِي ۶۳ يَوْمَئِذٍ ۶۴ وَتَجْعَلُونَ ۶۵ لَهُمْ ۶۶ أَدَانًا ۶۷ ذَلِكَ ۶۸ رَبُّ ۶۹ الْعَالَمِينَ ۷۰

زمین را ۶۲ در ۶۳ نو روز ۶۴ و قرار می دهید برای او ۶۵ همایانی را ۶۶ پس است ۶۷ پروردگار ۶۸ جهان

وَجَعَلَ ۷۱ فِيهَا ۷۲ رُوسً ۷۳ مِّنْ فَوْقِهَا ۷۴ وَبَرَكَ ۷۵ فِيهَا ۷۶ وَقَدَّرَ ۷۷ فِيهَا ۷۸ أَقْوَاتَهَا ۷۹ فِي ۸۰

و قرار داد در زمین ۷۱ کوه هایی استوار بر سر ۷۲ و برکت نهاد ۷۳ در آن و اندازه گیری کرد ۷۴ در آن دوری های اهل آن و در

أَرْبَعَةِ ۸۱ أَيَّامٍ ۸۲ سَوَاءٍ ۸۳ لِلنَّاسِ ۸۴ ثُمَّ ۸۵ أَسْرَوْنَ ۸۶ إِلَى السَّمَاءِ ۸۷ وَهِيَ ۸۸ دُحَانٌ ۸۹

چهار ۸۱ دور دوره یکسان ۸۲ برای جوندگان ۸۳ پس برداشت ۸۴ به آسمان ۸۵ در حالی که بود بود

فَقَالَ ۹۰ هَا ۹۱ وَالْأَرْضُ ۹۲ أَتَيْنَا ۹۳ طَوْعًا ۹۴ أَوْ ۹۵ كَرْهًا ۹۶ قَالُوا ۹۷ أَنَيْنَا ۹۸ طَائِعِينَ ۹۹

پس گفت به آن ۹۰ و به زمین ۹۱ بیاید خواسته ۹۲ یا ناخواسته ۹۳ گفتند هر دو آمدیم ۹۴ فرمان برانده

فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
پس انجام رسانید آنها را هفت آسمان در دو روز و وحی کرد در هر آسمانی کلامی بفرموده آن را

وَرَبَّنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْنُوعٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
وَرَبَّنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْنُوعٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
وَرَبَّنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْنُوعٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
وَرَبَّنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْنُوعٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ

الْعَلِيمِ ۱۲ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ
الْعَلِيمِ ۱۲ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ
الْعَلِيمِ ۱۲ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ
الْعَلِيمِ ۱۲ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ

عَادٍ وَثَمُودَ ۱۳ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَنِي آدَمَ
عَادٍ وَثَمُودَ ۱۳ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَنِي آدَمَ
عَادٍ وَثَمُودَ ۱۳ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَنِي آدَمَ
عَادٍ وَثَمُودَ ۱۳ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَنِي آدَمَ

خَلْفَهُمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
خَلْفَهُمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
خَلْفَهُمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
خَلْفَهُمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً

فَلَمَّا أُرْسِلَتْ إِلَيْهِمْ كَفَرُوا ۱۴ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
فَلَمَّا أُرْسِلَتْ إِلَيْهِمْ كَفَرُوا ۱۴ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
فَلَمَّا أُرْسِلَتْ إِلَيْهِمْ كَفَرُوا ۱۴ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
فَلَمَّا أُرْسِلَتْ إِلَيْهِمْ كَفَرُوا ۱۴ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي

الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ

الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

۱۵ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَدْرِقَهُمْ
۱۵ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَدْرِقَهُمْ
۱۵ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَدْرِقَهُمْ
۱۵ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَدْرِقَهُمْ

عَذَابَ الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ
عَذَابَ الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ
عَذَابَ الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ
عَذَابَ الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ

لَا يُنصَرُونَ ۱۶ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَىٰ
لَا يُنصَرُونَ ۱۶ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَىٰ
لَا يُنصَرُونَ ۱۶ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَىٰ
لَا يُنصَرُونَ ۱۶ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَىٰ

الْهُدَىٰ فَآخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
الْهُدَىٰ فَآخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
الْهُدَىٰ فَآخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
الْهُدَىٰ فَآخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۱۷ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ ۱۸ وَيَوْمَ يُحْشَرُ
۱۷ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ ۱۸ وَيَوْمَ يُحْشَرُ
۱۷ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ ۱۸ وَيَوْمَ يُحْشَرُ
۱۷ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ ۱۸ وَيَوْمَ يُحْشَرُ

أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۱۹ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ
أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۱۹ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ
أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۱۹ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ
أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۱۹ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ

عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۲۰
عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۲۰
عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۲۰
عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۲۰

وَقَالُوا لَجُلُودُهُمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقْنَا **اللَّهُ** الَّذِي

و گویند به پوست های خود چرا گواهی دادید بر خدا ما گویند گویا کرد ما را **الله** آن که

أَنْطَقَ كُلُّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۱﴾

گویا ساخته است هر چیزی را و او بیافرید شما را نخستین بار و به سوی او بازگردانده می شوند ﴿۲۱﴾

وَمَا كُنْتُمْ تَشْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ

بر آن نبودید که بپنهان بفارید (گفتند) از این رو که سبها گواهی دهند بر خدا شما شنوایی تان و دیدگانتان

وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ **اللَّهُ** لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ

پوست های شما و لیکن گمان داشتید که **الله** نمی داند بسیاری از آنچه می کنید

﴿۲۲﴾ وَذَلِكَ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ

و این بود گمان شما که گمان برده بودید به پروردگار خود که به هلاکت افتادخت شما را در نتیجه شدید

مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۲۳﴾ فَإِنْ يَصْصِرُوا فَالْتَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ وَإِنْ

از زیانکاران ﴿۲۳﴾ پس اگر شکمیایی کنند پس آتش التار جایگاه برای ایشان است و اگر

يَسْتَعْصِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَصِينَ ﴿۲۴﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ

پوش بخوانند عذرشان پذیرفته نیست ﴿۲۴﴾ و گماردیم بر آنان همسایان را (از شیطان)

فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ

پس آراسته کردند برای شان آنچه را پیش روی ایشان و آنچه را پس پشت ایشان است و سزاوار گشت بر ایشان

الْقَوْلُ فِي أَمْرٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ

فرمان (عقل) با امت های که گذشتند پیش از ایشان از جن و انس می گمان آنها

كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿۲۵﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ

بودند زیانکار ﴿۲۵﴾ و گفتند کسانی که کفر ورزیدند گوش ندهید به این قرآن

وَالْعَوَّا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۶﴾ فَلَنَذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا

و سخن بیهوده گویند در آلتی خولن آن باشد که شما غلب شوید ﴿۲۶﴾ پس هر آینه می چشیم به کسانی که کفر ورزیدند عذابی

شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَثْوَا الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۷﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ

سخت را و هر آینه کیفر می دهیم آنان را در برابر بدترین کاری که می کردند ﴿۲۷﴾ این سزای

أَعْدَاءِ **اللَّهُ** النَّارُ هُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ يَمْجِدُونَ

دشمنان **الله** آتش است که برای آنها در آن آتش سزای جاویدان است کیفری به سبب آنچه ایشان آیت ما را فکرمی کردند

﴿۲۸﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَمَاهَا **رَمَاهَا** أَرَأَيْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَصْلَافًا

و گویند آنان که کفر ورزیدند **الله** پروردگار ما بنما به ما آن دو گروه که کفر را ساختند ما را از جن

مِنَ الْجِنِّ وَكَانُوا يُشْكِرُونَ ﴿۲۹﴾ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْآيَاتُ مِنْ قَبْلُ لَعَلَّهُمْ

از جن و انس تا بنهیم آنها را و بر قدم های خود تا گردند از پست ترین ها ﴿۲۹﴾

يَرْجِعُونَ ﴿۳۰﴾ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْآيَاتُ مِنْ قَبْلُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۳۱﴾

بازگردانند ﴿۳۰﴾ آیا نشانی برای آنها در پیش از این نبود تا بگویند بازگردانند ﴿۳۱﴾

وَلَقَدْ كَذَّبْنَا بِآيَاتِنَا فِي الْأَوَّلِينَ ﴿۳۲﴾ أَفَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ

و قطعاً در پیش از این آیت های ما را رد کردند ﴿۳۲﴾ آیا نشانی برای آنها در پیش از این نبود تا بگویند بازگردانند ﴿۳۳﴾

وَلَقَدْ كَذَّبْنَا بِآيَاتِنَا فِي الْأَوَّلِينَ ﴿۳۳﴾ أَفَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ

و قطعاً در پیش از این آیت های ما را رد کردند ﴿۳۳﴾ آیا نشانی برای آنها در پیش از این نبود تا بگویند بازگردانند ﴿۳۴﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمْ
همانا آنان که گفتند پروردگار ما الله است سپس ایستادگی ورزیدند فرود می آید بر ایشان

الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
فرشتگان او گویند مترسید و غمگین مشوید و مژده باد بر شما بهشتی

الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٢٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ
که شما وعده داده می شدید ﴿۲۰﴾ ما دوستان شمایم در زندگانی

الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ
دنیا و در سرای آخرت و برای شماست در آن آنچه بخواهد دلان

وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٢١﴾ نَزَّلَا مِنْ عَفْوَ رَحِيمٍ ﴿٢٢﴾
و برای شماست در آن آنچه درخواست کنید ﴿۲۱﴾ نازل شد از جانب امرزنده مهربان ﴿۲۲﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
و کسست نیکو گفتارتر از آنکه دعوت کند مردمان را به سوی الله و کند کار شایسته و گوید

إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٢٣﴾ وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
به درستی که من از مسلمانانم ﴿۲۳﴾ و یکسان نیست نیک و نه بدی

أَدْفَعُ بِالْقِيَمَةِ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ
دفع کن ای قیما به آنچه که آن بهتر است پس ناگهان آن کس که میان تو و میان او دشمنی است گویا که او

وَلَوْ كَرِهَ حَمِيمٌ ﴿٢٤﴾ وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا
دوستی گرم و صمیمی است ﴿۲۴﴾ برخوردار نشود از این اصل مگر آنان که صبر کردند و برخوردار نشوند از آن

إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٢٥﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَفْعٌ
مگر صاحبان بهره بزرگ ﴿۲۵﴾ و اگر برانگیزد تو را از شیطان نفعی از سرجه ای

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
پس پناه ببر به الله همانا اوست آن شنوای دانای ﴿۲۶﴾ و از نشانه های اوست

الْبَلَدُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٢٧﴾ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
شب و روز و آفتاب و ماه ﴿۲۷﴾ سجده نکنید به آفتاب

وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
و نه ماه را و سجده کنید برای الله که آفرید آنها را اگر شما

إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ
تنها او را می پرستید ﴿۲۸﴾ پس اگر تکبر کنند چه باک پس آنان که نزد

رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٩﴾
پروردگار تو را تسبیح می گویند او را در شب و روز و ایشان حسنه نمی شوند ﴿۲۹﴾

سجده واجب

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

و از نشانه های او این است که تو می بینی زمین را فشرده و خفته پس چون فرود آوریم بر آن آب را

أَهْرَتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

به چشایی آید و برسد همانا آن که زنده گردانیده آن زمین را هر آینه زنده کننده مردگان است بی گمان تو بر هر چیزی

قَدِيرٌ ﴿٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفُونَ عَلَيْنَا أَفَنُتَوَكَّلُ

تواناست ﴿۸﴾ همانا آنان که کجروی می کنند در آیات ما پوشیده نمی شوند بر ما آیا آن که

يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ

انداخته شود در آتش بهتر است یا آن که بیاید ایمن در روز رستاخیز بکنید هر چه می خواهید

إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ

بی گمان تو به آنچه می کنی بیست ﴿۹﴾ همانا کسانی که کفر ورزیدند به این تذکران وقتی که به پیشانی آن کفر خود را جلوه دادند

وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿١٠﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ

بی گمان آن کتابی ارجمند است ﴿۱۰﴾ نمی آید بر او باطل از پیش روی آن و نه از

خَلْفِهِ قَتِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿١١﴾ مَا يَقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ

پشت سران فرستاده شده است از جانب متجیده کاری ستوده ﴿۱۱﴾ گفته نمی شود به تو مگر آنچه گفته شده

لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿١٢﴾

به پیامبران پیش از تو همانا پروردگار تو دارای آمرزش و دارای کیفری دردناک است ﴿۱۲﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمًا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ۖ أَأَعْجَمِي

و اگر قرار می دادیم آن را قرآنی به غیر عربی هر آینه می گفتند چرا این تشعشع است [به زبان ما] آیت های آن [کتابی غیر عربی]

وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ ۖ وَالَّذِينَ لَا

[و مخاطب عربی بگو] این کتاب برای کسانی که ایمان آورده اند هدایت و شفاء است و آنان که

لَا يُؤْمِنُونَ فِي أَعْيُنِهِمْ وَقُرْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ

ایمان نمی آورند در گوش های شان سگیس است و قرآن بر آنان مایه کوری است آنان

يُنَادُونَكَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

نوام می شوند از جای دور ﴿۱۳﴾ و به تحقیق دادیم به موسی کتاب را

فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُتِحَ

پس اختلاف شد در آن و اگر نبود سخنی که پیش گرفته است از سوی پروردگار تو که توری به ستائش اختصاص دارد البته توری می شد

بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا

در میان آنان و همانا آنان در شکی از آنند اشکی سخت ﴿۱۴﴾ هر که بکند کاری شایسته

فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَمِيدِ ﴿١٥﴾

پس به سود خود دوست و هر که بدی کند پس به زیان نواست و نیست پروردگار تو ظلمکار بر بندگان ﴿۱۵﴾